

Huiselijk geweld en complexe scheidingen

Er was eens... een kind dat aan een gewelddadige ouder werd toevertrouwd

CSMS, oktober 2019.

Huiselijk geweld is vaak de oorzaak van wat men als een ‘vechtscheiding’ ziet. Daders van huiselijk geweld gaan door met emotionele, soms fysieke en soms seksuele mishandeling. Veel daders van huiselijk geweld willen controle over hun (ex)partner en kinderen. Een scheiding kan deze behoefte versterken. Rechtszaken en omgangsregelingen worden misbruikt om die controle uit te oefenen en geweld te blijven gebruiken. Met succes: kinderen worden gedwongen contact te hebben met een gewelddadige ouder of worden zelfs volledig aan de gewelddadige ouder toevertrouwd.

Het vechtscheidingsprookje

Dit wordt uitgelegd door verschillende nationale en internationale wetenschappers die hier onderzoek naar hebben gedaan. In Nederland schreef een groep wetenschappers een e-boek (zie <https://tinyurl.com/hethoudtnietop>). In de *Journal of Child Custody* werd recent (2019, vol 16, issue 1 & 2) een tweedelige speciale editie gepubliceerd (zie: <https://tandfonline.com/toc/wjcc20/16/1?nav=tocList>) en er wordt baanbrekend onderzoek gedaan dat aantoonde welke vooroordelen er bestaan, zoals dit jaar gepubliceerd door Prof. Meier en collegae ‘Child Custody Outcomes in Cases Involving Parental Alienation and Abuse Allegations’ (zie: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3448062>).

De wetenschappers leggen uit dat veel familierechters en jeugdbeschermers geloven in wat je een ‘vechtscheidingsprookje’ zou kunnen noemen: het idee dat complexe scheidingen uit de hand gelopen ruzies zijn. Als ouders maar weer de belangen van de kinderen voorop zetten en met elkaar gaan praten, dan komt het weer goed. Beschuldigingen van huiselijk geweld worden gezien als onderdeel van de strijd. Dit is een veel prettiger idee dan het idee dat een kind wellicht gedwongen wordt tot schadelijke omgang met een ouder. Vooral het idee van een vader die graag betrokken wil blijven bij zijn kinderen, is een fijne gedachte. Veel fijner bijvoorbeeld dan het idee van een vader die elke week tijdens de omgang zijn kleutertje seksueel misbruikt of zijn kinderen verwaarloost en hen slaat als ze ongehoorzaam zijn.

Een onjuiste theorie die leidt tot ongeloof van slachtoffers

Met name aanhangers van de theorie van ‘ouderverstoting’ stimuleren familierechters en jeugdbeschermers te blijven geloven in hun vechtscheidingsprookje. Hoeveel signalen van huiselijk geweld er ook zijn, bezwaren van beschermende ouders en kinderen zelf die praten over het geweld dat zij meemaken: zij worden vaak niet serieus genomen. Alles kan volgens de aanhangers van de theorie worden verklaard door ouderverstoting. De theorie stelt dat de andere ouder bezig is met een bewuste of onbewuste haatcampagne. Kinderen zouden gemakkelijk te beïnvloeden zijn en daardoor ten onrechte gaan geloven dat ze zijn mishandeld of misbruikt, of eventueel hierover liegen.

Dat deze theorieën oorspronkelijk ontwikkeld zijn door pro-pedofiele mensen als Gardner en Underwager, lijkt veel mensen niet bezig te houden. Geen enkel wetenschappelijk onderzoek heeft aangetoond dat kinderen door beïnvloeding van één ouder ten onrechte beweren dat de andere ouder hen heeft mishandeld of misbruikt. Laat staan op een manier die voor deskundigen overtuigend overkomt. We weten dat mishandeling en misbruik voorkomt en we vinden dat een moeder een gewelddadige partner moet verlaten. Toch gelooft men zo’n moeder niet als ze vervolgens in een complexe scheiding terecht komt. Dan gaat men er opeens van uit dat meer dan 90% van de beschuldigingen vals zijn, ondanks dat onderzoek dit weerspreekt. Dit (ongeloof) kan overigens ook vaders overkomen. Uit recent onderzoek blijkt echter dat rechters vooral vaders in het gelijk stellen wanneer die de moeders beschuldigingen van oudervervreemding. Het geloof in het vechtscheidingsprookje leidt tot trauma’s en soms tot wat men een ‘gezinsdrama’ noemt: een gewelddadige ouder die de kinderen (en eventueel zichzelf) van het leven beroofd.

Domestic Violence and Complex Divorces

Once upon a time... a child was entrusted to a violent parent

CSMS, October 2019

Domestic violence is often the cause of what is considered a 'high conflict divorce' or a 'fight divorce'. The perpetrators of domestic violence continue with emotional, sometimes physical and sometimes sexual abuse. Many perpetrators of domestic violence want to have control over their (former) partner and children. A divorce can strengthen this need. Lawsuits and visitation arrangements are misused to exercise this control and to continue to use violence. And with success: children are forced to have contact with a violent parent or are even completely entrusted to the violent parent.

The high conflict divorce fairy tale

This is explained by several national and international scientists who have been studying this. In the Netherlands, a group of scientists wrote an e-book (see <https://tinyurl.com/protectthevictims>). The *Journal of Child Custody* recently published a two-volume special issue (2019, vol. 16, issue 1 & 2) (see: <https://tandfonline.com/toc/wjcc20/16/1?nav=toCList>) and groundbreaking research has been conducted that shows the prejudices that exist, as published this year by Prof. Meier and colleagues 'Child Custody Outcomes in Cases Involving Parental Alienation and Abuse Allegations' (see: <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.3448062>).

The scientists explain that many family judges and youth protectors believe in what you could call a 'high conflict divorce fairy tale': the idea that complex divorces are fights that have gotten out of hand. As long as parents put the interests of the children first and start talking to each other again, things will be all right. Accusations of domestic violence are seen as part of the battle. This is a much nicer idea than the idea that a child may be forced into harmful contact with a parent. Especially the idea of a father who wants to stay involved with his children, is a nice thought. Much nicer, for example, than the idea of a father who sexually abuses his little child or neglects his children every week during visitations and beats them if they disobey.

An invalid theory that leads to disbelief of victims

In particular, supporters of the theory of 'parental alienation' encourage family judges and youth protectors to continue to believe in their high conflict divorce fairy tale. No matter how many signs of domestic violence there are, objections from protective parents and children themselves who talk about the violence they experience: they are often not taken seriously. According to the supporters of the theory, everything can be explained by parental alienation. The theory states that the other parent is engaged in a conscious or unconscious hate campaign. Children would be easy to influence and would, therefore, wrongly believe that they have been maltreated or abused, or possibly lie about it.

Many people do not seem to take notice of the fact that these theories were originally developed by pro-pedophile people such as Gardner and Underwager. No scientific research has shown that children, under the influence of one parent, falsely claim that the other parent has mistreated or abused them. Let alone in a way that is convincing to experts. We know that maltreatment and abuse occur, and we believe that a mother should leave a violent partner. Yet such a mother is not believed if she then ends up in a complex divorce. Then it is suddenly assumed that more than 90% of the accusations are false, despite the fact that research contradicts this. This (disbelief) can also happen to fathers. However, recent research has shown that judges mainly agree with fathers when they accuse mothers of parental alienation. The belief in the fight divorce fairy tale leads to traumas and sometimes to what is in Dutch called a 'family tragedy': a violent parent who kills the children (and possibly himself).